

Отбелязваме паметта на светите първовърховни апостоли Петър и Павел

На 29 юни Светата църква чества едновременно паметта на великите апостоли Петър и Павел, които тя нарича първовърховни първопрестолници и вселенски учители. Те много се потрудили за разпространение на словото Божие, претърпели много страдания и гонения и са ни завещали в своите послания основните правила на християнската вяра и живот. Най-важните обстоятелства на техния живот са описани в книгата “Деяния на светите апостоли”, а за апостол Петър – и в светото Евангелие. Светите апостоли Петър и Павел са наречени първовърховни за това, защото най-много са се потрудили при поставяне основите на светата Църква Христова.

Св. апостол Петър заедно с брат си Андрей били първите, които Господ повикал за Свои ученици и последователи. Той се отличавал с чисто сърце и душевна простота. Винаги, когато Спасителят запитвал или изисквал отговор от учениците си, винаги пръв и от името на всички отговарял св. апостол Петър. И по възраст св. ап. Петър е на първо място между апостолите. След възнесението на Спасителя и след слизането на Светия Дух над апостолите той произнася онази пламенна проповед, която завладява събралото се множество и хиляди се кръщават. Проповядвал по много области и в много

градове. Написал две послания. Гонен и преследван, подложен на мъки и страдания, първовърховният апостол не престанал да проповядва евангелието. В 67 година по време на гонението при Нерон починал мъченически. И защото намерил себе си недостоеен за същата смърт, с каквато бил пострадал Божественият му Учител, той бил разпънат на кръст с главата надолу.

Св. апостол Павел пък, преди да стане Христов последовател и апостол, се наричал Савел. Той бил учен за времето си човек. Но въпреки това бил душевно сляп и непросветен. Бил върл гонител на християните. Дори поискал от властите да му възложат специалната задача да ги изтребва. На път за Дамаск става неговото обръщане. Бог благоволил и в гонителя да се прослави. По чудесен начин Сам Христос му се явява и от най-жесток гонител на християните Савел се превръща в най-пламенния проповедник на евангелието на спасението и любовта. Той обходил много градове и просветил много народи. Подложен бил на преследване и гонения, на вериги и мъчения. Написал много послания, с които вечно ще назидава Църквата. Накрая в същата 67 година при император Нерон и той приел мъченическа смърт. Но поради това, че бил римски гражданин, бил осъден на посичане с меч

bg-patriarshia.bg